

[Gottschalck-Hansen.]

ligesom et sådant tilskud blev anbefalet af De samvirkende Centralforeninger af Sygekasser i Danmark ved en deputation, der havde foretræde for udvalget.

Denne tilføjelse ville, såfremt den blev vedtaget, betyde en merudgift for statskassen på 2,75 mill. kr. Udvalget har drøftet problemerne og haft samråd med den højtærede arbejds- og socialminister derom. Ministeren har imidlertid i den foreliggende situation ikke fundet det hensigtsmæssigt at foretage den skitserede ændring, men har derimod selv stillet et ændringsforslag, der forhøjer statstilskuddet til sygekasserne fra 2 til 5 kr. i stedet for som oprindelig foreslået fra 2 til 4 kr. Dette betyder i realiteten en tilsvarende tilskudsforøgelse som den, der var omtalt af de ærede medlemmer hr. Mørk og hr. Svend Jørgensen.

Udvalget er enigt om at tiltræde dette ændringsforslag. Jeg skal derfor på det samlede udvalgs vegne tillade mig at anbefale det af ministeren stillede ændringsforslag til vedtagelse.

Hvad de kommunistiske ændringsforslag angår, finder jeg ikke anledning til at komme ind på en nærmere drøftelse af dem; det er jo en tradition, at dette parti ved enhver given lejlighed demonstrerer overbudspolitik og fremsætter forslag, der hyerken er sagligt forsvarlige eller politisk mulige. Jeg skal derfor anbefale, at man stemmer imod de kommunistiske ændringsforslag.

Ragnhild Andersen: Mit parti kan ikke erklære sig tilfreds med den ændring, udvalget foreslår. Ændringen går som bekendt ud på, at statsstøtten til sygekassemedlemmer i stedet for den foreslåede forhøjelse på 2 kr. nu foreslås forhøjet med 3 kr., så tilskuddet ialt bliver 5 kr. pr. sygekassemedlem. Det vil betyde en forøgelse af statens tilskud med ca. 2,4 mill. kr. Vi mener ikke, denne forøgelse er tilstrækkelig, hvilket vi allerede har tilkendegivet ved at stille et forslag i dette høje ting, før ministerens ændringsforslag kom, og vi har nu stillet to ændringsforslag udenfor betænkningen.

Det første ændringsforslag går ud på, at de 5 kr., der nu er foreslået i tilskud pr. sygekassemedlem, forhøjes til 15 kr. 70 øre.

Vort andet ændringsforslag går ud på, at disse årlige bidrag til sygekasserne underkastes pristalsregulering i henhold til § 85 i lighed med den regulering, der finder sted

af de allerfleste ydelser i folkeforsikringsloven.

Allerede ved dette lovforslags første behandling begrundede jeg nødvendigheden af, at det offentlige forhøjer sine sociale ydelser og da især dem, der ikke har været rørt ved i årevis, således som tilfældet er med de 2 kr., der i 1892 blev fastsat i § 13 i den første sygekasselov i Danmark.

Når derfor udvalgets ærede ordfører erklærer, at kommunisternes forslag ikke er sagligt begrundet, må jeg protestere. Der er mindre saglig begrundelse for at regulere de 2 kr. op til 5 kr., end der er for at regulere de 2 kr. op til 15 kr. 70 øre, for disse 2 kr. er, uanset den stigning i prisniveauet, der er foregået siden 1892, forblevet uforandret i lovgivningen, og de 5 kr., der i dag foreslås, svarer ikke til udviklingen af prisniveauet i Danmark fra 1892. Det svarer til en lille forhøjelse af det beløb, der ville være fremkommet, nemlig 4 kr., hvis man havde reguleret fra 1939, men det svarer ikke til en regulering fra 1892. Hertil kommer, at sygekasserne siden da er blevet bebyrdet med nye udgifter i henhold til de voksende krav om forbedret sygekasseforsikring. Sygekasserne har i denne periode naturligt måttet tage adskillige nye opgaver op, uden at dette er blevet besvaret med tilsvarende øget statsstøtte.

Uanset, at de 2 kr. er blevet stående siden 1892, har man måttet gå i gang med løsningen af andre opgaver, og resultatet har været, hvis man vil se objektivt på det, at sygekassemedlemmernes byrder stadig er vokset. Skønt man har opretholdt den bestemmelse, at kun mindrebemidlede kan stå i sygekasserne, og at de må udtræde af kasserne, hvis deres indtægter overstiger visse fastsatte grænser, har man ladet disse ubemidlede sygekassemedlemmer betale stadig højere kontingenter, foruden at man også ved lovgivningens indgriben har begrænset medicintilskuddet for mange tusind sygekassemedlemmer i København og købstæderne, således som det skete ved ændringen af loven i 1951.

Jeg husker godt, at den nuværende ordfører for udvalget, det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen, ved den lejlighed stod op og erklærede, at det var et stort socialt fremskridt, hvad det naturligvis ikke kunne være og ikke var, al den stund man berøvede de mindrebemidlede 10 mill. kr. i støtte til medicinydelsen, som de hidtil havde haft.